dosarul nr. 2-3212024 2-24021306-38-2-23022024

**H O T Ă R Î R E**
**în numele Legii**

20 iunie 2024 mun. Orhei

Judecătoria Orhei sediul Central
Instanța de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Alexandra Romanaș
Grefier Doina Cotruță

***În lipsa:*** Reprezentantului reclamantului CA ”Astera-Grup”SA - avocatul Canja Alexandru, împuternicit conform mandatului seria MA nr. 2068831 din 12.02.2024,

Pîrîților: SRL ”Velocord”, sediul r. Ștefan Vodă str. Trandafirilor, nr. 1 A, IDNO *****;

Vaserștein Ion, născut la *****, dom. *****sat. *****, IDNP *****,

Reprezentantul pîrâților, avocatul Glușcenco Eugeniu, împuternicit în baza mandatelor nr. 2025174 din 20.05.2024 și nr. 2025173 din 20.05.2024.

***Procedura de citare legală îndeplinită:***

Examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CA ”Asterra-Grup” SA împotriva SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres și compensarea cheltuielilor de judecată,

**C O N S T A T Ă**

***Argumentele participanților la proces,***

La data de 23 februarie 2024, reclamantul CA ”Asterra-Grup” SA, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților SRL ”Velocord” și

Vaserștein Ion cu privire la încasarea prejudiciului în ordine de regres şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii CA ”Asterra-Grup” SA a indicat că, la data de 07 septembrie 2023, ora 19.38, conform formularului de „Constatare amiabilă”, s-a stabilit că conducătorul auto pe nume Vaserștein Ion, aflându-se la volanul mijlocului de transport ***** cu n/î ***** a tamponat autovehiculul de model ***** cu n/î *****, cauzându-i ultimului autoturism un prejudiciu semnificativ.

A menționat reclamantul că, vinovat în producerea accidentului rutier, a fost recunoscut Vaserștein Ion în baza formularului de ”Constatare Amiabilă” întocmit în data de 07 septembrie 2023 sub sancțiunea falsului în declarații și a prevederilor art. 238 Cod Penal privind dobândirea despăgubirii/indemnizației de asigurare prin înșelăciune.

A notat reclamantul că, deoarece la data accidentului rutier produs din vina lui Vaserștein Ion, ce a prezentat polița de asigurare RCA-008088468 din 19 septembrie 2022 eliberată de CA ”Asterra-Grup” SA pentru asiguratul Dodon Serghei, fapt ce Compania de Asigurări a confirmat și a recunoscut că e caz asigurat și a urmat să-și onoreze obligația de despăgubire a cazului produs.

A mai explicat reclamantul că, în baza cererii părții păgubite cu privire la deschiderea dosarului de daună, CA ”Asterra-Grup” SA cu prezența fizică a părții vinovate în producerea accidentului Vaserștein Ion a fost întocmit procesul verbal de constatare a pagubelor asupra mijlocului de transport al păgubitului, de model ***** cu n/î *****.

A declarat că, în urma analizei daunelor în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor pe dosarul nr. 19992/R/02/2023, pentru evaluarea prejudiciului și repararea autoturismului avariat de model ***** cu n/î ***** conform Devizului de calcul eliberat de 3 (trei) unități de specialitate, costul mediu bazat pe acte de evaluare al acestora, constituie suma în mărime de 12,097,61 lei.

Astfel, părțile analizând dosarul de daune, rapoartele de evaluarea a unităților de specialitate, s-a ajuns la un acord comun, de a fi încheiată o tranzacție de împăcare irevocabilă, necontestabilă asupra sumei prejudiciului în mărime de 12 090 lei.

A indicat că conform ordinului de plată, nr. 1591 din 02.11.2023, CA ”Asterra-Grup” SA a efectuat plata sumei despăgubirii de asigurare în mărime de 12.090 lei în contul părții vătămate.

Analizând în detaliu cazul asigurat, reclamanta CA ”Asterra-Grup” SA a ajuns la concluzia că la momentul accidentului rutier, contractul de asigurare, cât și polița de asigurare RCAI-007883963 din 09 iulie 2022 a fost emisă pe persoana fizică pe nume Dodon Serghei, iar la data producerii accidentului rutier, figurează existența unei persoane juridice, care deținea în utilizare/folosință autovehiculul de model ***** cu n/î *****, fiind depistat un contract de comodat din 03 ianuarie 2023 și o foaie de parcurs pentru autocamioane seria DAA nr. 228403066 din 07 septembrie 2023 emis de către SRL ”Velocord” ceea ce în opinia reclamantului constituie o încălcare a art. 4 alin. (1) și 8 alin. (2/3) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Menționează că SRL ”Velocord” prin omisiune sau/și intenționat de a încheia un contract de asigurare este considerată ca având o atitudine neglijentă în ceia ce privește gestionarea riscurilor asociate activității sale și utilizării bunurilor de către angajați. O astfel, de neglijență reprezintă vinovăția pârâtei SRL ”Velocord” în producerea prejudiciului și răspunderea materială integrală.

Consideră că, conform prevederilor art. 2013 din Codul civil, pârâta SRL ”Velocord” este considerată nemijlocit responsabilă pentru prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit pe care îl reprezintă bunurile sale, în acest caz ***** cu n/î *****. Faptul că pîrîta SRL ”Velocord” nu a luat măsurile adecvate pentru a proteja împotriva riscurilor asociate utilizării bunului contribuie la stabilirea responsabilității sale pentru prejudiciul survenit solidar cu pârâtul Vaserștein Ion, care s-a urcat la volanul autovehiculului și a ignorat responsabilitățile sale în calitate de conducător auto.

Susține că în conformitate cu art. 2022 din Codul civil, legătura cauzală este stabilită între fapta societății (omisiunea de a încheia un contract de asigurare) și prejudiciul suferit prin pârâtul Vaserștein Ion.

Indică că în acest caz, sunt aplicabile și prevederile art. 2005 alin. (1)

din Codul civil, conform căruia responsabilitatea pentru prejudiciul cauzat este atribuită în primul rând comitentului. Acesta este considerat responsabil pentru prejudiciu în cazul în care acesta a acționat cu vinovăție.

Astfel, atunci când comitentul a fost culpabil în acțiunile sale, el va fi ținut responsabil pentru consecințele negative.

Este de opinia că în lumina situației descrise, este evident că pârâta SRL ”Velocord” este responsabilă pentru prejudiciul survenit, deoarece nu a luat măsuri adecvate pentru a proteja împotriva riscurilor asociate utilizării bunului de către angajat și a neglijat să încheie un contract de asigurare. Această neglijență a condus la producerea pagubei, iar legătura de cauzalitate între omisiunea societății și prejudiciu poate fi stabilită conform prevederilor Codului civil.

Mai remarcă că, răspunderea solidară, deoarece pârâtul Vaserștein Ion are responsabilitatea pentru prejudiciul cauzat, deoarece a condus bunul fără polița de asigurare valabilă, iar în acest se vad nevoiți să evidențieze principiul potrivit căruia nimeni nu poate invoca în apărarea sa necunoașterea legii.

Astfel, consideră că atât pârâta SRL ”Velocord” prin neglijența sa, cât și pârâtul Vaserștein Ion, prin ignorarea prevederilor în calitatea sa de șofer de a conduce fără o poliță de asigurare valabilă, sunt considerați vinovați pentru prejudiciul cauzat conform prevederilor Codului civil.

Prin prisma prevederilor art. 29 lit. d) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, este de opnia că asiguratorul CA ”Asterra-Grup” SA este în drepturi să înainteze în ordine de regres pe pârâții SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion în vederea recuperării daunei materiale în ordine de regres în mărime de 12,090,00 lei deoarece persoana juridică, avea obligația legală să încheie contractul de asigurare pe persoana juridică, adică SRL ”Velocord” cu riscul celor admiși de către persoana juridică să utilizeze vehiculul.

Indică CA ”Asterra-Grup” SA că, la data de 30 ianuarie 2024, a expediat cerere prealabilă privind achitarea despăgubirilor de asigurare pe cale amiabilă sau extrajudiciar, pretenția fiind legal expediată către ambele părți reclamante, a fost recepționată cu succes în data de 02 februarie 2024 de către SRL ”Velocord”, iar cererea prealabilă ce a fost expediată către

Vaserștein Ion a fost recepționată la data de 31 ianuarie 2024.

În perioada imediat următoarea avocatul părții reclamante la data de 05 februarie 2024 respectiv 07 februarie 2024 a recepționat două răspunsuri ce au conținut identic (unul din ele fiind nesemnat) din partea pârâților SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion cu privire la nemulțumirea nefondată a acestora privind obiectul cauzei.

Dat fiind faptul că prezentul caz reclamantul este în imposibilitatea să-l soluționeze pe cale extrajudiciară, reclamantul a fost nevoit să suporte cheltuieli de taxă de stat și asistență juridică.

Solicită CA ”Asterra-Grup” SA admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar a sumei de 12,090 lei din contul pârâților SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion în benficiul CA ”Asterra-Grup” SA ca pagubă materială. Încasarea sumei de 733,60 lei în calitate de taxă de stat, 200 lei reprezentând taxă de timbru, suma de 7555,00 lei cu titlu de asistență juridică în cadrul prezentului caz din contul pârâților SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion în beneficiul reclamantei CA ”Asterra-Grup” SA ca cheltuieli suportate în urma înaintării cererii de chemare în judecată în instanța de judecată.

Reprezentantul pârâților avocatul Glușcenco Eugeniu la data de 28 martie 2024 a depus referință prin intermediul căruia și-a exprimat dezacordul cu acțiunea reclamantului.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 04 aprilie 2024 a fost dispusă examinarea cererii de chemare în judecată în procedură contencioasă fiind fixată ședința de judecată pentru data de 21 mai 2024. (f. d. 54)

În cadrul ședinței a de judecată reprezentantul reclamantului CA ”Asterra-Grup” SA-avocatul Ganja Alexandru a solicitat admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept indicate în acțiune.

În ședința de judecată reprezentantul pârâților – avocatul Glușcenco Eugeniu a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată pe motivele de fapt și de drept expuse în referință (f.d.42-48).

În motivarea obiecțiilor sale a invocat că, dacă CA ”Asterra-Grup” SA consideră că a suferit un prejudiciu în cadrul dosarului de daune nr. 19992/R/02/2023, prin care neîntemeiat a acordat despăgubiri de asigurare,

iar acesta urma să se adreseze către persoana pretins păgubită, privind îmbogățirea nejustificată.

A mai declarat că în cadrul asigurării obligatorii RCA, plata despăgubirilor de asigurare se impune asiguratorului emitent al poliței de asigurare RCA doar atunci când sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: persoana responsabilă/răspunzătoare pentru producerea pagubei are calitatea de asigurat RCA; incidentul/accidentul reprezintă un caz asigurat; vinovăția în comiterea accidentului de circulație este pe deplin dovedită.

Consideră că la caz, niciuna dintre cele trei condiții obligatorii nu este întrunită.

Explică că la data de 07 septembrie 2023, când s-a produs accidentul rutier, SRL ”Velocord” nu avea contract de asigurare cu CA ”Asterra-Grup” SA și nici poliță de asigurare RCA, respectiv SRL ”Velocord” nu este persoana asigurată.

Mai declară că, după accidentul rutier, persoana păgubită nu urma să aplice procedura de constatare amiabilă a accidentului, ci urma în mod obligatoriu să ceară documentarea accidentului de către organele de poliție în vederea determinării cu certitudine a accidentului și persoana vinovată în comiterea acestuia și daca avea să fie constatate în baza procesului-verbal cu privire la contravenție că Vaserștein Ion este vinovat de săvârșirea accidentului, pretinsa persoană păgubită urma să înainteze o cerere de despăgubire către Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule.

Mai subliniază că, nu există vreun act valabil de constatare a accidentului rutier iar formularul prezentat de reclamant ”Constatarea amiabilă de accident” îl consideră nul de drept și care nu produce efecte juridice și nu probează vinovăția lui Vaserștein Ion. Astfel, lipsește și legătura cauzală între prejudiciul pretins și fapta imputată.

Consideră că la caz lipsesc actele de constatare a prejudiciului și a întinderii acestuia iar competența de a constata prejudiciul și întinderea acestuia îi revenea BNAA.

Este de opinia că cazului nu este aplicabil prevederile art. 15 alin. (1) lit. a) și art. 29 lit. d) din Legea nr. 414/2006 or, pentru aplicarea acestor

norme este necesar de a exista contractul de asigurare între posesorul autovehiculului (SRL ”Velocord”) și asigurator (CA ”Asterra-Grup” SA) iar o a doua condiție este ca utilizatorul autovehiculului să nu fie inclus în acel contract care în speță nu există.

Solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și încasarea din contul CA ”Asterra-Grup” SA în beneficiul SRL ”Velocord” a sumei de 5600 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Verificând legalitatea şi temeinicia cerințelor reclamantului, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către părțile implicate în proces, instanța de judecată conchide că acțiunea este întemeiată parțial şi urmează a fi admisă parțial, reieșind din următoarele motive.

Conform art.20 din Constituţie, *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.*

În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Iar art.166 alin.(1) același cod indică expres că *oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.*

Potrivit art. 238 alin.(2) Cod de Procedură Civilă, *completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui şedinţei, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluţionate, apreciază probele, determină circumstanţele şi caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admiterea acţiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încît să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.*

Potrivit art.239 Cod de Procedură Civilă, *hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Articolul 241 alin.(1) Cod de Procedură Civilă prevede expres că,

*instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în numele legii.*

Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcţionării justiţiei, adoptate de Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei la 28.02.1984).

În corespundere cu prevederile art.117 alin.(1) și (2) Cod de Procedură Civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi a altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

Norma juridică cuprinsă în art.130 alin.(3) Cod de Procedură Civilă prevede că *fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea cauzei.*

Potrivit art.121 Cod de Procedură Civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Relevante speței sunt și prevederile art.9 alin. (1) și (2) Cod Civil (redacția din 01.03.2019), care preved că, *(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi*

*juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.*

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, (redacţia din 01.03.2019) *(1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

Conform art.776 Cod civil (redacția din 01.03.2019), *Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.*

Astfel, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Din actele anexate la materialele cauzei rezultă că, Dodon Serghei ca persoană fizică, la data de 19 septembrie 2022, a solicitat prin cerere, CA ”Asterra-Grup” SA încheierea contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă asupra autovehiculului de model ***** anul fabricării 2003 n/î ***** (f. d. 72)

Ca rezultat, CA ”Asterra-Grup” SA a eliberat asiguratului Dodon Serghei – persoană fizică, poliță de asigurare nr. RCAI 008088468 din 19 septembrie 2022 (f. d. 73)

Instanța de judecată mai reține că, la data de 07 septembrie 2023, a avut loc accidentul rutier între autovehiculul de model ***** anul fabricării 2003 n/î ***** condus de Vaserștein Ion și automobilul de model ***** cu n/î ***** condus de Romanenco Antonina.

Conform formularului ”Constatare Amiabilă”, semnat de conducătorii ambilor automobile implicate în accident, reiese că vinovat în comiterea accidentului rutier se face conducătorul mijlocului de transport ***** anul fabricării 2003 n/î ***** - Vaserștein Ion, care executând manevra de mers cu spatele a deteriorat bara de protecție față și sistemul de iluminare a automobilului de model ***** cu n/î *****. (f. d. 18)

Ulterior, la data de 13 septembrie 2023, persoana păgubită a adresat către CA ”Asterra-Grup” SA cerere privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare. (f. d. 19)

La data de 13 septembrie 2023, în prezența tuturor părților interesate, inclusiv și a persoanei vinovate în producerea accidentului rutier Vaserștein Ion, a fost întocmit Procesul Verbal nr. D/D AORCA de constatare a pagubelor la autovehiculul de model ***** cu n/î *****. (f. d. 21)

Ca rezultat a fost întocmit Devizul de calcul a costului restabilirii autovehiculului avariat, fiind calculată suma de 12097,61 lei, necesară pentru despăgubirea de asigurare. (f. d. 22)

Articolul 1822 Cod civil (redacția din 01.03.2019) prevede că, *(1) Prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părţi (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terţului păgubit o prestaţie bănească (indemnizaţie ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare. (2) Orice clauză care derogă de la dispoziţiile prezentului capitol în detrimentul contractantului, asiguratului sau beneficiarului consumator este lovită de nulitate absolută.*

Articolul 1858 Cod civil (redacția din 01.03.2019), prevede că, *(1) În cazul asigurării de daune, asigurătorul este obligat să despăgubească prejudiciul suportat de asigurat sau, după caz, de terţul păgubit la survenirea cazului asigurat.*

La data de 02 noiembrie 2023, CA ”Astera-Grup” SA a virat pe contul proprietarului automobilului de model ***** cu n/î ***** suma de 12090,00 lei, fapt confirmat de ordinul de plată anexat la materialele cauzei cu nr. 1591. (f. d. 24)

CA ”Asterra-Grup” SA analizând cazul asigurat, a depistat că, contractul de asigurare și polița de asigurare a fost emisă pe persoana fizică Dodon Serghei, iar la data producerii accidentului rutier figurează existența unei persoane juridice, care deținea în utilizare/folosință autovehiculul de model ***** anul fabricării 2003 n/î ***** fiind identificat un contract de comodat din 03 ianuarie 2023 precum și o foaie de parcurs pentru autocamioane seria DAA nr. 228403066 din 07 septembrie 2023, emisă de către SRL ”Velocord” a cărui administrator este Dodon Serghei. (f. d. 25-26)

Conform art. 4 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, nr. 414 din 22

decembrie 2006 (în vigoare la data apariției raportului juridic litigios) *(1) Persoanele fizice şi persoanele juridice care au în proprietate sau utilizare autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligate să se asigure pentru cazuri de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.*

Articolul 8 alin. ($2^3$) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, nr. 414 din 22 decembrie 2006 prevede că, *În cazul în care asiguratul persoană fizică, cu excepţia întreprinzătorului individual, a transmis autovehiculul pentru care s-a încheiat contractul în proprietatea sau utilizarea unei persoane juridice sau a unui întreprinzător individual în temeiul contractului de locaţiune sau al altui titlu prevăzut de legislaţie, riscul celor admişi de persoana juridică sau întreprinzătorul individual să utilizeze autovehiculul* ***nu se consideră*** *asigurat prin contractul încheiat în condițiile alin.(2)* care prevede că, *Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto dintre persoana fizică, cu excepţia întreprinzătorului individual, şi asigurător se încheie în mod obligatoriu.*

Astfel, instanța de judecată constată la caz, vinovăția SRL ”Velocord” prin omisiunea încheierii unui contract de asigurare, a neglijat riscurile survenite în gestionarea activității desfășurate și utilizării bunurilor ce îi aparțin de către angajații săi.

Conform art. 2013 Cod civil (redacția din 01.03.2019) *(1) Persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art.2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate. (2) Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.*

Iar, alin. (4) și (5) prevăd că, *Posesorii izvoarelor de pericol sporit răspund solidar pentru prejudiciul cauzat unui terţ prin interacţiunea acestor izvoare*

*(coliziunea mijloacelor de transport etc.). (5) Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacțiunii acestora se repară potrivit dispozițiilor art.1998.*

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relatările stabilite reiese că, SRL ”Velocord” este considerată responsabilă pentru prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit pe care îl reprezintă automobilul ***** anul fabricării 2003 n/î *****.

Dat fiind faptul că, SRL ”Velocord” nu a întreprins măsuri adecvate pentru a proteja împotriva riscurilor asociate utilizării bunului contribuie la stabilirea responsabilității sale pentru prejudiciul survenit solidar cu pârâtul Vaserștein Ion care conducând automobilul de model ***** anul fabricării 2003 n/î *****, a admis conducerea acestuia în lipsa unei polițe de asigurare valabile, ignorând astfel responsabilitățile sale în calitate de conducător auto.

Articolul 2022 Cod civil, prevede că, *(1) Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.*

În acest sens, instanța de judecată constată că, legătura cauzală este stabilită între omisiunea SRL ”Velocord” de a încheia un contract de asigurare și prejudiciul cauzat de angajatul Vaserștein Ion.

Articolul 2005 Cod civil, prevede că, *(1) Comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăţie, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăţie, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcţiile care i s-au încredinţat.*

La caz, instanța de judecată constată că SRL ”Velocord” este responsabilă pentru prejudiciul cauzat, deoarece nu a întreprins măsuri corespunzătoare pentru a proteja împotriva riscurilor asociate utilizării bunului de către angajatul său Vaserștein Ion și a neglijat să încheie un contract de asigurare, iar ca rezultat această neglijență a generat producerea pagubei, legătura de cauzalitate între omisiunea SRL ”Velocord” și prejudiciu este evidentă.

Prin urmare, instanța de judecată conchide că, atât SRL ”Velocord” prin neglijența sa, cât și Vaserștein Ion care a ignorat faptul că nu deține o poliță de asigurarea valabilă, sunt considerați vinovați pentru prejudiciul

cauzat, conform prevederilor legale sus citate.

Conform art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, nr. 414 din 22 decembrie 2006, *(1) Asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, precum şi în cazul în care, la data accidentului: a) utilizatorul nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între proprietar sau utilizator şi asigurător.*

Conform art. 29 lit. d) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, nr. 414 din 22 decembrie 2006, *Asigurătorul are dreptul să înainteze acţiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci cînd: d) persoana răspunzătoare de producerea accidentului nu este inclusă în contractul de asigurare încheiat între proprietarul sau utilizatorul autovehiculului şi asigurătorul de răspundere civilă auto, cu excepţia situaţiei prevăzute la art.8 alin.(2) lit.b);*

Articolul 2024 Cod civil, prevede că, *(1) Persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acţiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (2) În cazul reparării prejudiciului în temeiul art.2007, statul are drept de regres faţă de persoana responsabilă din cadrul organelor de urmărire penală, al procuraturii sau al instanţei judecătoreşti, dacă vinovăţia acesteia este constatată prin sentinţă definitivă sau dacă, în cadrul unei proceduri disciplinare, s-a constatat intenţia ori neglijenţa gravă în acţiunile sau inacţiunile acesteia.*

În sensul normelor enunțate instanța de judecată califică ca fiind justificată solicitarea CA ”Asterra-Grup” SA privitor la încasarea în ordine de regres a pârâților SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion în vederea compensării daunei materiale în valoare de 12090,00 lei, or SRL ”Velocord” avea obligația legală de a încheia contractul de asigurare cu riscul celor admiși să utilizeze vehiculul.

În partea pretenției privind compensarea cheltuielilor judiciare instanța de judecată reține că, conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art. 94 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţa reţine, că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează și ţină cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, rezultatul obţinut etc.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei;

natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

În acest sens instanța reține că potrivit art. 118 Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Or, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

La caz, instanța reține că reclamantul a fost reprezentat de către avocatul Alexandru Canja, fiindu-i achitată suma de 7550,00 lei pentru serviciile de asistență juridică, fapt confirmat prin factura fiscală nr. IY3968897 din 10 noiembrie 2023 (f. d. 15) și factura fiscal nr. IY3968924 din 12 februarie 2024 (f. d.17).

Respectiv, ținând cont de complexitatea pricinii, de numărul de acte procesuale întocmite de avocatul Alexandru Canja, de complexitatea problemei juridice ridicate în speță, instanța de judecată consideră drept reale, necesare şi rezonabile la caz, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7550,00 lei.

Reclamantul CA ”Asterra-Grup” SA a solicitat încasarea din contul pârâților suma de 733,60 lei, cu titlu de taxa de stat achitată în legătură cu înaintarea acțiunii.

Reieșind din faptul că instanța a admis acțiunea înaintată de CA ”Asterra-Grup” SA, conform art. 94 Cod de Procedură Civilă, instanța ajunge la concluzia, că cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat de asemenea, urmează a fi compensate integral de pârâții SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion.

În ceia ce privește solicitarea reclamantului cu privire la compensarea sumei de 200,00 lei achitată la înaintarea acțiunii cu titlu de taxă de timbru, instanța de judecată o va respinge ca neîntemeiată, or conform art. 2 din

Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, (în vigoare la data adoptării hotărârii) *Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul.*

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

**H o t ă r ă ş t e:**

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de CA ”Asterra-Grup” SA împotriva SRL ”Velocord” și Vaserștein Ion cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar de la *SRL ”Velocord”*, sediul r. Ștefan Vodă str. Trandafirilor, nr. 1 A, IDNO ***** și *Vaserștein Ion*, născut la *****, dom. *****sat. *****, IDNP *****, în beneficiul CA ”Asterra-Grup” SA, sediul str. București 81, cod fiscal *****, suma de 12 090,00 (doisprezece mii nouăzeci,00) lei cu titlu de pagubă materială, cheltuielile de judecată în **sumă de 733,60** (șapte sute treizeci și trei,60) lei cu titlu de taxă de stat achitată și **suma de 7550,00** (șapte mii cinci sute cincizeci,00) lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru asistență juridică**.**

În rest, pretenția cu privire la încasarea sumei de 200,00 (două sute,00) lei cu titlu de taxă de timbru, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Alexandra Romanaș

Copia corespunde originalului, judecător Alexandra Romanaș